

Štorklje so hudobne žene, ki ljudi jejo. Tam na kranjski vodo za komec, koder je štorklja voz pešjala - štorklje namreč tudi voze sabo vlačijo - imela je otroka v naročju ni badejina vozu. Kolesa so se tako v Ravnem zadrla. Da je se zdaj poznati, kod, da so hodila. Te žene pridejo zvečer k gospodinjam v kuhinjo in je vprašaji: Ali čemo vrtnariti t. j. štrne beliti, in se gospodinjice to dovolje, vijejo jih namesto štrne v kotel, jih skuha in v velkem kotlu in jih pojedo.

Tako je prišla štorklja ponoči v hišo in je vprašala gospodinjico, če čemo vrtnariti. Izakar ne, pravi gospodinjica in teče po štrne. Oči, ko je luk zavrel, popade štorklja gospodinjico, jo zetlači v kotel, jo skuha in pojje. Može se je to čudno zdelo, kaj da ne pride žena, žena dolko časa spati: "Beži, no punkrat beži," pravi mož.

"Gram, gram, kadar pogledam, oglasi se štorklja x x dolaj," obere kosti in osti obide.

Drugi dan najde mož kosti svoje žene na ognjišču. Zbera jih skupaj in zloži, kakor so predvečer bile, in žena mu zopet živa postane. Pravijo, da bi jo bil tudi pečil, če bi bil tisti krat, ko je po štrne prišla, kolesa čez njo postavil.